

ΕΝΟΠΛΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ Η ΕΛΠΙΣ ΚΑΙ Η ΑΣΠΙΣ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ

Κατά καιρούς οι Ένοπλες Δυνάμεις εδέχθησαν τέτοια πλήγματα στις αρχές και τις αξίες και την αυστηρή Στρατιωτική λειτουργία των, από τις κατά καιρούς σπιθαιμιαίες πολιτικές ηγεσίες των, με απαράδεκτη και αδικαιολόγητα κακή συμπεριφορά των πολιτικών ηγεσιών των.

Αυτό είναι το ένα μέρος του προβλήματος, το άλλο μέρος είναι δυστυχώς οι περισσότερες Στρατιωτικές ηγεσίες, υπήρξαν και εξαιρέσεις, τα τελευταία χρόνια, ουδεμία αντίδραση έφεραν, στην λαίλαπα του κομματισμού και την σκόπιμη απαξίωση των και παρέμειναν απλοί θεατές μέχρι της αποστρατείας των. Υπάρχει βέβαια και Φωτεινή εξαίρεση και παράδειγμα προς μίμηση, των αιμνήστων πρώην Α/ΓΕΣ Καραγιάννη Ε. Και Κούρκαφα Β. όπως και οι πρώην Α/ΓΕΝ Θεοδωρουλάκης Γ., και Καπέτος Ν.

Ο Έντιμος αξιωματικός, όταν διαπιστώσει ιδίως στην θέση των αρχηγών, θίγονται, προσβάλλονται και καταρρακώνονται οι Στρατιωτικές αρετές και αξίες του και νοιώθει ότι, δεν είναι εις θέση, παρά τις προσπάθειες του, να φέρει εις πέρας την αποστολή του, ως υπεύθυνος, έναντι του Ελληνικού λαού και τις Πατρίδος, το λιγότερο που έχει να κάμει είναι να υποβάλλει την παραίτησή του, με μια σεμνή Στρατιωτική δήλωση «Προτιμώ να παραμείνω στρατιώτης, αφού διαπίστωσα ότι δεν είμαι εις θέση να σταθώ άξιος ηγέτης των τιμημένων Ενόπλων μας Δυνάμεων».

Οι Ένοπλες Δυνάμεις, άλλοτε φανερά και άλλοτε καμουφλαρισμένα, ετέθησαν τα τελευταία χρόνια στις κομματικές και ρουσφετολογικές ανάγκες των εκάστοτε Κυβερνήσεων, με αποκλειστική ευθύνη των πολιτικών ηγεσιών των, λόγω έλλειψης αντιδράσεως της Στρατιωτικής Ηγεσίας.

Αποτέλεσμα οι πανίσχυρες Ένοπλες Δυνάμεις μας, που έχουν την απόλυτη εμπιστοσύνη του Ελληνικού λαού, ν' αντιμετωπίζουν προβλήματα, εις ό,τι αφορά την εκτέλεση της αποστολής των, από τις κατά καιρούς ληφθείσες αποφάσεις των Κυβερνήσεων, στην δομή, οργάνωση και λειτουργία των.

Υπ' όψιν λοιπόν της σημερινής Ηγεσίας των Ενόπλων Δυνάμεων Πολιτικής και Στρατιωτικής, οι παρακάτω επισημάνσεις, οι οποίες συνετελέσθησαν τα τελευταία είκοσι περίπου χρόνια, με την χαριστική βολή της μείωσης της θητείας στους εννέα μήνες, να τεθούν υπό αναθεώρηση.

ΠΡΩΤΟΝ: Δημιουργήθηκε η διεύθυνση Στρατιωτικού προσωπικού που ελέγχει αποκλειστικά όλες τις μεταθέσεις (πεζικού - πυρ/κου κ.λπ) χωρίς την επέμβαση των διαφόρων Διευθύνσεων και Σωμάτων που έχουν και την ουσιαστική ευθύνη. Με σκοπό, την άμεση εξυπηρέτηση των κομματικών υποχρεώσεων του Υπουργείου και μετά οι ανάγκες της Στρατιωτικής Υπηρεσίας.

Αυτό ήταν το πρώτο και βασικό βήμα κομματικής επέμβασης στην λειτουργία του Στρατεύματος.

ΔΕΥΤΕΡΟΝ: Η αλόγιστη μείωση της θητείας και η αντικατάσταση στοιχειωδώς από την επίσης αλόγιστη πρόσληψη μονίμων οπλιτών στις Ένοπλες Δυνάμεις, σε μια χώρα σαν την πατρίδα μας, που αντιμετωπίζει έμμεσα ή άμεσα εδαφικές διεκδικήσεις ομόρων κρατών αφ' ενός και αφ' ετέρου όταν βρίσκεται σε δύσκολη οικονομική κατάσταση, είναι πλέον αυτό εθνικό και οικονομικό σοβαρό ατόπημα. Διότι! Με την μείωση της θητείας, ελαχιστοποιείται η εφεδρεία των Ενόπλων Δυνάμεων, που αποτελεί και την Δυναμική της αποστολής των, δημιουργείται ένας γηρασμένος μισθοδοτούμενος Στρατός χωρίς ενθουσιασμό και πατριωτισμό που είναι τα κύρια στοιχεία αξιόμαχου Στρατού. Αφ' ετέρου! Αντί να προωθούμε τους νέους σε παραγωγικές

εργασίες, που είναι και το βασικό μείον της χώρας μας, τους εντάσσουμε στον κρατικό κορβανά, την περίοδο που η οικονομία μας βρίσκεται στο χείλος της καταστροφής και η χώρα μας κατέχει στην Ευρώπη την πρώτη θέση σε κρατικοδίαιτους. **Απαιτούνται κατά την γνώμη μου:**

- **Προσλήψεις μονίμων οπλιτών περιορισμένου αριθμού και για περιορισμένο χρόνο.**
- **Κατάταξη των νέων στις Ένοπλες Δυνάμεις στην ηλικία των 18 ετών και αύξηση προς το παρόν της θητείας στους 24 μήνες.**
- **Κατάταξη και των γυναικών.**

Σημείωση: Στο Ισραήλ υπηρετούν οι μεν άνδρες 36 μήνες και οι γυναίκες 24 μήνες. Υπ' όψιν έρχονται από όλα τα μέρη του κόσμου οι νέοι Ισραηλίτες για να κάνουν την θητεία των.

ΤΡΙΤΟΝ: Το έργο των Στρατιωτικών Σχολών από της ιδρύσεώς των και μέχρι σήμερα, κατά γενική ομολογία, θεωρείται άριστον από πάσης πλευράς και έχουν αυτές σταθερά καταξιωθεί στην εκτίμηση του ελληνικού λαού. Κάποιοι με συνεχείς πολιτικο-κομματικές πιέσεις επέτυχαν την ανορθόδοξη θεσμική αλλαγή λειτουργίας των, ασφαλώς όχι η Στρατιωτική Ιεραρχία, που γνωρίζει το ιστορικό έργο αυτής και παράλληλα γνωρίζει τις ανάγκες του Στρατεύματος. Οι αλλοπρόσαλλες θεσμικές αλλαγές προήλθαν από την ψήφιση του Ν. 3187/7-10-2003, με πιέσεις από ξένα προς το Στράτευμα κέντρα απόφάσεων, που αποσκοπούσαν, αποκλειστικά σε προσωπικά συμφέροντα, κάποιων εκ του διδακτικού προσωπικού. Αδιαφορώντας για το μέλλον και την αποστολή των Σχολών αυτών να τροφοδοτούν συνεχώς τις Ένοπλες Δυνάμεις, με στελέχη που θα μπορέσουν να διατηρήσουν το αξιόμαχο του Στρατεύματος και να φυλάττουν Θερμοπύλες. Στο Νόμο αυτό, παρά τις επιδερ-

μικές τροποποιήσεις που υπέστη, πουθενά δεν γίνεται αναφορά, πώς θέλει η Στρατιωτική Υπηρεσία τον αυριανό αξιωματικό, ενώ αφήνει να εννοηθεί ότι τον προτιμά με κάποιο πτυχίο και μεταπτυχιακό. **Ενώ τον Αξιωματικό-Ηγέτη Μαχητή τον αγνοεί τελείως.** Αυτό ήταν ένα πνεύμα που είχε επικρατήσει στην Σ.Σ.Ε. στα τέλη του 19^{ου} αιώνα και παρά λίγο οι Τούρκοι θα καταλάμβαναν την ΑΘΗΝΑ. Σήμερα οι Στρατιωτικές Σχολές, κατά την γνώμη μας, αντιμετωπίζουν μεγάλο πρόβλημα στην λειτουργία των, διότι ο νόμος σε πολλά σημεία αποτελεί τροχοπέδη στην εκτέλεση της αποστολής και της ομαλής λειτουργίας των. **Χρειάζεται άμεση αναθεώρηση ο νόμος αυτός.**

ΤΕΤΑΡΤΟΝ: Κατά καιρούς, η σύνθεση του ΚΥΣΕΑ για να ληφθούν απόφασεις προμήθειας Στρατιωτικού υλικού, μηχανημάτων και μέσων διεξαγωγής επιχειρήσεων, (μαχητικά Αεροσκάφη, άρματα Μάχης, Πολεμικά πλοία κ.λπ) ως και προαγωγές αρχηγών Γ.Ε. Ενόπλων Δυνάμεων, έπαιρνε διάφορες συνθέσεις σε προσωπικό που ήταν απαράδεκτες. Βέβαια! πάντα με απουσία του κατ' εξοχήν αρμοδίου για θέματα αυτά που είναι ο Α/ΓΕΕΘΑ. (Αρχιστράτηγος). Και! να σκεφθεί κανείς ότι στο αντίστοιχο ΚΥΣΕΑ της Τουρκίας συμμετέχουν τέσσερα άτομα: ο Πρωθυπουργός, ο Υπουργός Άμυνας, ο Α/ΓΕΕΘΑ και ο υφυπουργός Εξοπλισμών.

Οι Κυβερνήσεις αλλάζουν, οι Στρατιωτικές και πολιτικές ηγεσίες διαδέχονται η μία την άλλη, πάντοτε όμως οι ηγεσίες αυτές έχουν την θεμελιώδη υποχρέωση που απορρέει από το Σύνταγμα, τους Νόμους της Πατρίδας και τους Στρατ. Κανονισμούς, να διατηρούν συνεχώς σε ύψιστο βαθμό τους βασικούς πυλώνες του Στρατεύματος που είναι η Πειθαρχία και η Εκπαίδευση, για να μπορούν ανά πάσα στιγμή να φέρουν εις πέρας την αποστολή των, που είναι: **Η εξασφάλιση της Άμυνας της Χώρας, η υπεράσπιση της Εθνικής**

ανεξαρτησίας και εδαφικής ακεραιότητας της Πατρίδος και παράλληλα η μέγιστη κοινωνική προσφορά στο λαό μας.

Σας το μεταφέρω απόφιο από την εφημερίδα “ΕΣΤΙΑ” Της 27-1-21!

“Είναι αφελείς όσοι νομίζουν ότι με τον εξ ανατολών γείτονα μπορεί να υπάρξει συνεννόηση στις τράπεζες των διαπραγματεύσεων ή μπορούν να βρεθούν λύσεις στις αίθουσες των διεθνών Δικαστηρίων. Η Ειρήνη και η σταθερότης στη περιοχή μας, μόνο δια της ενισχύσεως των εξοπλισμών, λέω και εγώ και προσωπικού, μπορεί να διασφαλισθεί.” Και “Η οικονομία δεν ευδοκιμεί παρά μόνον σε συνθήκες σταθερότητος και ασφαλείας. Και! Αυτές τις εγγυώνται μόνον, οι ισχυρές Ένοπλες Δυνάμεις.”

Οι Ένοπλες Δυνάμεις αποτελούν το μοναδικό μέσον στήριξης της Εξωτερικής μας πολιτικής και την μοναδική και αιώνια ασπίδα τους Έθνους μας. Αυτό! οι αείποτε ηγέτες των Ενόπλων μας Δυνάμεων Πολιτικοί και Στρατιωτικοί να τηρούν ως φάρο στις αποφάσεις των.

Harold Sherman: Όσο περισσότερο βασίζεσαι σε δυνάμεις απ’ έξω από εσένα, τόσο περισσότερο εξουσιάζεσαι από αυτές.

Ιωάννης Μ. Ασλανίδης
Αντιστράτηγος ε.α.
Επίτιμος Δκτης της Σ.Σ.Ε.